

ΤΟ ΑΞΤΥ

ΕΤΟΣ Β

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 81

15 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΩΦΟΡΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 15

Η συνδρομή ετήσια και προπληρωτική διὰ τὰς Ἀθῆνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχμᾶς 12, διὰ τὰς ἑποχικὰς δραχμᾶς 18 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν δραχμᾶς 20.
Ἀγγελίαι καὶ εἰδοποιήσεις ἀποχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 10 λεπτὰ ἑστίχως

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 5 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1887

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

Μελίτακι

Η ΚΑΘΟΔΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ὁ Ἰησοῦς καθήμενος πλησίον ἑνὸς παραθύρου τοῦ σαπφειρίου οὐρανοῦ περετῆρει κάτω τὸν κόσμον· ἐπὶ τῆς μορφῆς τοῦ ἀπετυποῦτο βαθεῖα μελαγχολία, διότι διανοεῖτο ὅτι δὲν ἤξιζε τὸν κόπον ν' ἀποθάνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ἅπ' οὐ μάρτυρ νὰ καταντήσωσιν οἱ ἄνθρωποι ὅπως κατήντησαν.

Τὰ βλέμματά του προσήλουν πρὸ πάντων ἐπὶ τοῦ ἐναρίου ἐκείνου, τοῦ ὁποῦ ἡ ὡραία γλῶσσα, ὡς ἡ περιστερὰ τὸ πάλαι ἔφερε τὸν θαλὸν τῆς ἐλαίας εἰς τὸν Νῶε, παρουσίαν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα διὰ τῶν ἡδέων φθόγγων τῆς τᾶς θεῆς αὐτοῦ διδασκαλίας.

— Μόνον ἂν ἀποθάνω ἄλλην μίαν φορὰν εἶνε δυνατόν νὰ σωθῇ ἡ δυστυχὴς αὕτη χώρα, ἐψιθύρισε.

Καὶ ἤδη εἰς τὸ βλέμμα του ἐξωγραφεῖτο ἡ θεία λάμψις τῆς θυσίας καὶ ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν του περιίπτατο ὁ ἀκάνθινος τοῦ μαρτυρίου στέφανος.

Ἐταράχθη ἐπὶ στιγμὴν ἡ αἰωνία τῶν αἰθέρων ἡρεμία, οὐρὸς ἀοράτων πτερύγων ἠκούσθη, καὶ ὁ Ἰησοῦς κατήλθε πρὸς τὴν πόλιν ἐκείνην, ἥτις ἄλλοτε εἶχεν ἰδρύσει βωμὸν ὡς Ἀγνώστῳ Θεῷ, ὡσεὶ προησθάνετο ὅτι θὰ ἔλθῃ ποτὲ ἐρχὴ κατ' ἣν παραδεδομένη εἰς τὴν λατρείαν τῆς ψήφου καὶ τῶν χρυσῶν εἰδώλων δὲν θὰ γνωρίζῃ Θεόν.

Ἐπειδὴ πρὸς τὰς Ἀθῆνας δὲν ὑπάρχει ὄρος τῶν ἐλαιῶν ὁ Ἰησοῦς εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐγγὺς αὐτῶν δάσος τῶν ἐλαιῶν, τῶν ὁποῦν τὸ ἔλαιον ὡς γνωστὸν ἀντὶ νὰ καίῃ παννύχιον μὲ εὐλαβὲς φῶς κανδύλας πρὸ τῆς εἰκόνος του, καταναλίσκεται εἰς γαργαλιστικὰς σαλάτας ὑπὸ ἱερέων, ἱερομναχῶν καὶ μοναχῶν.

Ἐκεῖ, ἐν ᾧ ἐκαθέσθη πλησίον βυακίου κελαρύζοντος διὰ μέσου τῆς πρασίνης χλόης, καὶ ἐσκέπτετο πῶς νὰ θύσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν προβάτων, εἶδεν ἐφημερίδα τινὰ, καὶ λαβὼν ἀνέγνω καὶ ἔγνω ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔχει παραλυτικὸν τέκνον, ὀνόματι Ἰσοζύγιον, τὸ ὁποῖον κατὰκειται ἐπὶ κράββατου, πρὸς τὴν κολυμβήθραν τὴν ἐπιλεγομένην τῶν φόρων, καὶ συρόμενον ἐνίστε εἰς ἄλλην τινὰ κολυμβήθραν τὴν ἐπιλεγομένην τῶν οἰκονομιῶν.

— Ἀναστήσω αὐτὸ καὶ δοξασθήσομαι, εἶπε κατ' ἑαυτὸν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀλλ' ἤδη ἡ φήμη προέδραμεν αὐτοῦ καὶ ἡ πόλις ἦτο ἀνάστατος.

Ὁ Μακράκης ἐννοῶν πλέον ὅτι ἦτο ἄγριος εἰς τὸν κόσμον ἅπ' οὐ ὁ Χριστὸς ἠδύνατο νὰ εἴπῃ περὶ ἑαυτοῦ πόσας φύσεις εἶχεν, ἔκλεισε τὸ στόμα του καὶ δὲν ἔβγαλε λόγον καὶ ἀπέθανε τὸν δι' ἀλογίας θάνατον.

Οἱ ἐπίσκοποι καὶ ἀρχιμανδρίται κάτωχροι καὶ περίτρομοι ἔπινον ὄξος ἀρετσίαντων — εἰ καὶ συμπαθοῦσι συνήθως πρὸς τὴν βετσίαν — ἔπινον δ' αὐτὸ οὐχὶ πρὸς μίμησιν τοῦ Χριστοῦ ὃν ἐπότισαν ὄξος ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, ἀλλὰ διότι ἠθελαν νὰ χωνεύσωσι τὸ πάχος των, νὰ ἐξαφανίσωσι τὰς προτεταμένας γαστέρας των, γνωρίζοντας ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν παραδέχεται καμμίαν σχέσιν τῆς γαστρὸς πρὸς τὴν πίστιν, οὐδ' ἀναγνωρίζει ἐκ τοῦ μεγέθους τῆς μιᾶς τὸ μέγεθος τῆς ἑτέρας, οὐδ' ὅτι ἐφαρμόζεται εἰς αὐτοὺς τὰ : ἐκ κοιλίας ἐρρύσατο ὑμᾶς. Καὶ ἔτρεχον ἀνω κάτω ἐν θορύβῳ, δῖσκοι, ἀναγνώσται, παραμάναι, ὡς νὰ εἶχεν ἐπισκήψῃ κοιλιακὸς τύφος.

Φόβος καὶ τρόμος ἐπεκράτει καὶ μεταξὺ τῶν γραμματέων. . . καὶ τῶν ἐλεγκτῶν τῶν τελωνείων· διότι ὡς ἄλλοτε ἐνίψε τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ ἐξέμαξε τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεξωσμένος ἴσως τώρα ἠθελε νὰ νύψῃ καὶ τὰς χεῖρας ἐκάστου Τελώνου καὶ Φαρισαίου ὅπως εἶπῃ αὐτοῖς : καθαροὶ ἐστέ. Οὗτοι δὲ δὲν ἠθελον δεῖξαι πρὸς αὐτὸν τὰς χεῖρας καὶ ἀπέκρυπτον αὐτάς.

Ὁ Ἰησοῦς εἰσελθὼν εἰς τὴν πόλιν εἶδεν εἰς πολλὰς μάνδρας τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐπὶ τῶν τοίχων, καὶ πλησιάσας ἡσθάνθη δριμυτάτην ὁσμὴν· καὶ εἶδεν ὅτι οὐ μόνον τὸν διάβολον ἀλέκει ὁ σταυρὸς, ἀλλὰ καὶ τὸ οὖρος, εἰ καὶ κατὰ τοῦ τελευταίου τούτου, ὡς ἔβλεπε, δὲν ἴσχυε τόσον πολὺ ἡ δύναμις του.